Making miracles normal for your life, #1 of 3 - 20210717
Wonderen normaal maken in je leven, 1 van 3 – 20210717

Hallo allemaal,
Een wonder wordt gedefinieerd als iets dat niet kan worden verklaard door de natuurwetten, en dus wordt toegeschreven aan een daad van God. Ik heb ook wonderen (ten onrechte) gedefinieerd zien worden als iets dat de bekende natuurwetten overtreedt.

Een wonder wordt gedefinieerd als een eenmalige gebeurtenis. Jezus vermenigvuldigde voedsel. Blinde ogen werden geopend. Deze dingen zijn ook in onze tijd gebeurd, maar ze komen niet vaak voor.

Het onderwerp van deze serie, 'Wonderen normaal maken voor je leven', gaat niet over het steeds zien van 'grote' wonderen. Het gaat over leven in een stroom van wonderen. Een leven leiden dat zo fijn is afgesteld dat God iemands leven zo orkestreert dat het een leven in het wonderbaarlijke is.

Van wat ik heb waargenomen, zijn wonderen vaak goddelijke timing, waarbij de Vader verschillende goede dingen orkestreert die op hetzelfde moment samenkomen ten voordele van een persoon. Wat als dit een manier van leven zou zijn? Dit is genade op een niveau dat ongelovigen niet hebben, en veel Christenen lijken er ook niet in te wandelen. Kunnen wonderen een manier van leven voor ons worden?

Achtbaan christelijk leven
Een wonder overtreedt de natuurwetten niet, de Vader gebruikt alleen hogere wetten die de lagere overtreffen. Een vliegtuig stijgt op deze manier van de grond; het schendt de wet van de zwaartekracht niet, het gebruikt een hogere wet, de wet van de lift, om de zwaartekracht voor een tijd te verdringen. Maar het vliegtuig is nooit vrij van zwaartekracht, het gebruikt alleen hogere wetten om door de lucht te vliegen. Maar dan landt het vliegtuig en neemt de lagere wet het weer over. Maar wat als het vliegtuig in de hogere wetten zou leven en nooit hoefde te landen?

In mijn tienerjaren en nu als volwassene zie ik vaak dat christenen van 'groot' wonder naar 'groot' wonder leven, met een diep dal ertussen. Ik vroeg me als tiener af: Wat als je kon leven binnen het rijk van wonderen? Dan zouden wonderen een manier van leven zijn, een levensstijl, een verwachting voor elke dag.

Ik redeneerde dat ik zou moeten beginnen met het verkorten van de tijd tussen wonderen en dalen, zodat ik over de dalen heen zou kunnen stappen en van bergtop naar bergtop zou kunnen lopen. Hopelijk kon ik op een dag gewoon van wonder naar wonder stappen, als een manier van leven.

Ik vroeg me ook af of leven op de top van de curve gewoon betekende dat ik zou groeien tot het punt dat dalen niet meer zo diep leken, op de manier zoals Paulus ontberingen waardeerde en zelfs waarde leek te hechten aan zwak zijn in het vlees zodat Zijn genade in hem vervolmaakt kon worden?

Zijn wegen kennen
Toen ik een tiener was, was Psalm 103:7 iets waar ik naar verlangde: "Hij maakte Zijn wegen bekend aan Mozes, Zijn daden aan de kinderen van Israël." Als ik Zijn wegen zou kennen, zouden de daden (wonderen) volgen.

De daden die Israël zag waren onder andere manna in de woestijn, water uit een rots, een wonderbaarlijke vangst van kwartels en meer. Zij gingen van honger naar dorst en weer terug naar honger als een manier van leven. Zij zagen Zijn daden.

Ik wilde Zijn wegen kennen, die zijn: "De wegen waarin Hij Zelf wandelt" en "De stappen en methoden die Hij neemt om Zijn heerlijkheid te tonen." (Gill's Expositie van de Bijbel op Ps 103:7) Dat was mijn hart. Dat is het nog steeds.

Ik zag de meeste Christenen, mijn tienervrienden en de volwassen Christelijke vrienden van mijn moeder rondrennen op zoek naar een wonder. Hun christelijk leven was de ene dag manna krijgen, de volgende dag verhongeren, dan water uit een rots, dan verhongeren, dan een kudde kwartels zodat ze weer konden eten, dan gebrek - in een nooit eindigende cyclus, als een manier van leven. Ze

leefden een achtbaan christelijk bestaan. Ik wilde dat niet. Ik wilde de wegen van de Vader kennen. Als ik de wegen zou kennen, zouden de daden volgen.

Kunnen we op de bergtop wonen? Een uitnodiging
Ongeveer in de tijd dat ik vroeg of ik de wegen van de Heer zou mogen kennen zoals Mozes deed, wat dan zou leiden tot leven in wonderen in plaats van een achtbaanbestaan, introduceerde onze zaterdagavond 'gebed en lofprijzing' bijeenkomst een nieuw lied.
Het was 1975, dus stel je een gitaar voor die ons begeleidde terwijl we zongen, gebaseerd op Jesaja 55:6-13:

"U zult met vreugde uitgaan en in vrede geleid worden, de bergen en de heuvelen zullen voor u uitbreken. Er zal gejuich van vreugde zijn, en alle bomen des velds zullen klappen, zullen in hun handen klappen. En de bomen van het veld zullen in hun handen klappen. De bomen van het veld zullen in hun handen klappen. De bomen van het veld zullen in hun handen klappen, en jullie zullen met vreugde uittrekken."

Bij het bestuderen van die tekst zag ik iets wat ik nooit eerder had gezien - een uitnodiging die vooraf ging aan die vreugde en de reden waarom al die bomen in hun handen klapten:

"Zoek de Heer terwijl Hij gevonden kan worden. Roep Hem aan terwijl Hij nabij is. Laat de goddeloze zijn weg **verlaten** en de onrechtvaardige zijn gedachten. Laat hem **terugkeren** tot de Heer en Hij zal zich over hem ontfermen, en tot onze God want Hij zal overvloedig vergeven."

"Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten, noch zijn uw wegen mijn wegen, zegt de Heer. Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, alzo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen, en mijn gedachten dan uw gedachten", 55:6-9 (En gij zult uitgaan met vreugde, en voortgaan met vrede, en de bergen en de heuvelen zullen voor u uitbreken...)

Plotseling zag ik het - de goddeloze, onrechtvaardige mens krijgt een uitnodiging om zijn wegen te verlaten en terug te keren naar de hogere wegen van de Heer! Ja, ik zag het! God wilde niet zeggen dat Hij zo hoog en verheven is dat wij mensen ons daar niet mee kunnen identificeren. Hij zei: verlaat je wegen en gedachten, keer terug naar de Heer en Zijn hogere wegen en gedachten! Lees die passage in zijn geheel en je zult hoop en vreugde vinden, ja, je kunt Zijn wegen kennen en daarin leven!

We KUNNEN opklimmen tot Zijn wegen en Zijn gedachten - we kunnen Zijn wegen kennen! Dat zal op zijn beurt leiden tot wonderen. Wonderen kunnen normaal zijn, een manier van leven als we wandelen in Zijn hogere wegen en hogere gedachten. We zijn niet op zoek naar wonderen, we zijn op zoek om Zijn wegen te kennen.

Volgende week zal ik een deel van mijn reis delen die de sleutel is tot het leven in de wegen van de Vader, in plaats van van wonder naar wonder te leven, altijd op zoek naar het volgende grote ding dat ons zal redden uit de laatste situatie. Tot dan,
zegen,

John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

Making miracles normal for your life, 2 of 3 - 20210724
Wonderen normaal maken voor je leven, 2 van 3 – 20210724

Hallo allemaal,
Vorige week deelde ik dat de Vader ons inderdaad uitnodigt tot Zijn hogere wegen. Als we ons denken aanpassen, zullen we begrijpen dat Jezus dat in de evangeliën deed - de hogere wegen van de Vader delen en ons uitnodigen zich bij Hem aan te sluiten.

Dus de eerste stap is te weten dat je thuishoort in de hogere wegen. Dit heeft alles te maken met het aanpassen van ons denken, het neerleggen van gedachten die tegen die nieuwtestamentische waarheid pleiten, en onszelf dwingen om de verbazingwekkende genade van de uitnodiging te aanvaarden. Dit te weten bouwt in ons een verwachting op voor het goede, een verwachting om elke

dag te zien wat voor goeds de Vader voor ons gepland heeft. We staan op met reikhalzend verlangen om te zien wat de Vader voor ons heeft gepland.

Hoe worden wij hierin bekwaam?
"Dankzegging aan de Vader, die ons bekwaam gemaakt heeft om te delen in de erfenis van de heiligen Gods in het licht. Want Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht naar het koninkrijk van zijn geliefde Zoon, in wie wij de verlossing hebben door zijn bloed, ja, zelfs de vergeving van zonden." Colossenzen 1:12-14

Wij zijn bekwaam gemaakt omdat de Vader God ons in onze geest heeft laten herscheppen door Zijn Heilige Geest, waarvan de daad ons onmiddellijk in Zijn Koninkrijk heeft doen overgaan. Dat kwalificeert ons als Zijn kinderen, want wij zijn uit Hem geboren door de Geest, en daarom ook burgers in Zijn Koninkrijk - een Koninkrijk waarin Zijn Zoon het voor het zeggen heeft.

Wij behoren tot de hogere wegen. Het is nu onze natuur. Stop met alle argumenten die je hebt om het tegendeel te beweren, die liegen tegen de waarheid van wat Hij heeft gedaan. Breng gedachten en emoties gevangen aan Christus en aan Nieuw Testamentische realiteiten. Doe schuld, schaamte en onvergevingsgezindheid van je weg en word volwassen. Dat is juist. Word volwassen. Laat het Leven in jou je emoties veranderen, je gedachten, de manier waarop je over je verleden denkt, en wie je bent.

Wees een dader van het Woord - breng gedachten als krijgsgevangene aan Christus en begin op de juiste manier te denken:Je bent een burger van het Koninkrijk der hemelen, je bent overgebracht uit het koninkrijk der duisternis, en je bent opgeklommen tot de hogere wegen van onze Koning. Denken zoals Hij is een deel van de Koninkrijkscultuur.

Sta niets anders toe dan nieuwtestamentisch denken of voelen. Telkens als er een verkeerde gedachte in je opkomt, verwerp die dan en zeg hardop en in je gedachten de NT werkelijkheid. Neem autoriteit over tegengestelde gevoelens want ze zijn niet de Nieuw Testamentische realiteit.

Christendom is bovennatuurlijk. Ons leven zou dat moeten weerspiegelen.
(Wonderen stopten niet in de 1e eeuw. Ik kan 2 boeken van vrienden over dit onderwerp aanbevelen: "2,000 Years of Charismatic Christianity" door Eddie Hyatt, wat gemakkelijk te lezen is, en "Miracles and the Supernatural Throughout Church History" door Tony Cooke, wat een gedetailleerde geschiedenis is. Beide beschikbaar in Kindle formaat)

Wonderen waren zo gewoon onder de gemeentes dat specifieke wonderen en genezingen niet eens in de brieven werden genoemd; omdat ze zo'n groot deel uitmaakten van het normale christendom. Paulus vroeg de gemeenten van Galatië, een groot gebied in het midden van het moderne Turkije: "Wanneer God wonderen onder u doet, doet Hij dat dan door de Geest of door het voorlezen van de Mozaïsche wet?" 3:3-5

In zijn eerste brief aan de Corintiërs heeft Paulus het hele hoofdstuk 12 besteed aan het spreken over geestelijke gaven, waaronder wonderen en genezingen die in de gemeente voorkomen.

Jakobus schreef in zijn brief aan het gehele lichaam van Christus in het Romeinse Rijk, dat als er zieken waren, zij de leiders van de (huis)gemeente moesten roepen en over hem bidden, en zij zouden genezen worden. 5:14-15

In 1Corintiërs 14:23-25 schrijft Paulus dat hun samenkomsten zo vol zijn van de Geest van God, dat een vreemdeling die ze bezoekt op bovennatuurlijke wijze de geheimen van zijn hart geopenbaard zou kunnen krijgen en zou erkennen dat God in hun midden is.

Is jouw gemeente zo bovennatuurlijk? Maak jij deel uit van het leven van anderen om uit de eerste hand te kunnen zien wat God aan het doen is in hen met wie jij samen komt? Draait het gesprek om de hogere wegen en gedachten van de Vader God en wat Hij heeft gedaan?

Als je in een echte Bijbelse huiskerk bent (geen miniatuur van de aula) heb je de gelegenheid om tenminste wekelijks voor elkaar te bidden, dus zie je die dingen hoogstwaarschijnlijk wel - maar als je

in een Bijbelstudie of kleine groep of aula kerk bent, heb je dan wel de gelegenheid om voor elkaar te bidden?

Onderdeel van het leven in Zijn hogere wegen is de zekerheid in jezelf dat wonderen, verhoorde gebeden, genezingen een normaal onderdeel zijn van je geloof. Niets bijzonders, gewoon christendom. Pas je denken aan. Wonderen zijn normaal, want ze maken deel uit van de hogere wegen van onze Vader en Heer. En wees hongerig om te leven in het wonderbaarlijke, als je dat nu nog niet hebt in je leven. Het begint met het denken van Nieuw Testamentische realiteiten.

Maak jij deel uit van abnormaal christendom?
De genoemde realiteiten waarover geschreven staat op de bladzijden van het Nieuwe Testament moeten werkelijk deel worden van ons denken. De Vader heeft ons aangenomen en wij zijn met Hem gezeten in de hemelse gewesten. De Vader heeft ons dus in staat gesteld deel te hebben aan onze erfenis onder de heiligen, in Zijn licht. Wij zijn dus reeds overgebracht uit het koninkrijk der duisternis, dat geen macht meer over mij heeft, en in het koninkrijk waar Jezus Koning is.

Dit denken is een must voor een gelovige om in de hogere wegen te wandelen. Het boek Handelingen is het normale christendom. Het zien van en deelnemen aan wonderen, genezingen, het uitdrijven van demonen, het zien van engelen en de Heer en al de andere dingen van de Geest, is normaal christendom. Beantwoord gebed is normaal. Het aanvoelen van de aanwezigheid van de Heer is normaal.

Ik herinner me nog goed dat ik als tiener op een dag in mijn slaapkamer stond en me realiseerde: Handelingen is normaal christendom. Wat de apostelen als normaal beschreven in hun leven en brieven, was normaal christendom. Genezingen, tongen, wonderen, engelen, de Heer, het was allemaal normaal.

Als waar ik kwam en als de levens van de mensen om mij heen niet leken op Handelingen, dan was het abnormaal christendom. Ik wilde geen abnormaal christendom. Ik wilde normaal Christendom zoals God dat definieert en ik zou niet stoppen totdat ik anderen zou vinden die geloofden dat Handelingen normaal Christendom is. Dit is de sleutel tot het komen tot Zijn hogere wegen en hogere gedachten. De uitnodiging blijft, hoe gaan we reageren?

We gaan er volgende week mee verder, tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak

Making miracles a normal part of your life, 3 of 3 - 20210731
Wonderen een normaal deel van je leven maken, 3 van 3 – 20210731

Hallo allemaal,
We hebben vastgesteld dat de Vader ons heeft uitgenodigd om onze lagere wegen en gedachten te verlaten en tot Zijn wegen en gedachten te komen. Hij heeft ons daartoe in staat gesteld door de wedergeboorte, die ons in Zijn Koninkrijk geplaatst heeft, waarvan Zijn Zoon Jezus door Hem tot Koning is aangesteld. Filippenzen 2:5-11, 1Corintiërs 15:24-28

Hoe werkt dit in het echte leven?
In Mattheüs 11:19 en Lucas 7:35 zegt Jezus: "Wijsheid wordt gerechtvaardigd door haar kinderen."

Dat betekent dat een beslissing die nu genomen wordt misschien niet wijs lijkt, maar dat de latere resultaten terug zullen wijzen naar de oorspronkelijke beslissing en de wijsheid ervan zullen bewijzen. Op dat moment kan een wijs besluit dom lijken. Vrienden kunnen jou vragen wat je aan het doen bent. Je zou kritiek kunnen krijgen. Het zijn de "kinderen" van de wijsheid, veel later gezien, die terugblikken om de oorspronkelijke beslissing te bevestigen en te rechtvaardigen. We zouden vandaag kunnen zeggen: "Een wijs besluit wordt gerechtvaardigd door zijn resultaten."

Leven in de hogere wegen en gedachten van de Vader betekent bereid te zijn om de lange termijn te zien, het grote geheel, en om bereid te zijn om dwaas of dom genoemd te worden door hen die Zijn hogere wegen niet begrijpen.

Het kost je wat als je besluit om in Zijn hogere wegen te wandelen...
Dat betekent dat wandelen in Zijn hogere wegen en gedachten heel vaak de moeilijkste is van de twee opties die voor ons liggen. Uit ons eigen leven: Toen een vriend in de gemeente woorden die Barb en ik over de voorganger hadden gezegd uit zijn verband haalde en de voorganger vertelde dat we hem beschuldigden, gingen Barb en ik rechtstreeks naar hem en zijn vrouw toe en boden wij onze verontschuldigingen aan. We verzonnen geen excuses, maar legden uit wat er gebeurd was.

De relatie werd hersteld omdat we de prijs van trots betaalden, ons vernederden en onze verontschuldigingen aanboden, hoewel we in feite niets verkeerds hadden gezegd. De andere persoon nam onze woorden uit hun context en gebruikte ze tegen de voorganger. We moesten de hogere weg van nederigheid kiezen, wat de moeilijkste keuze was. We hadden die gemeente kunnen verlaten en tegen de mensen kunnen zeggen 'God leidt ons ergens anders heen', maar dat zou liegen tegen de waarheid zijn geweest. Het zou trots zijn geweest.

Het is een innerlijke strijd die al vroeg in iemands leven begint. Geeft dat kind toe dat het een koekje gegeten heeft, of liegt het erover? De hogere weg van God is toegeven en zich verontschuldigen, de consequenties aanvaarden. Wat zal dat kind doen?

Veel volwassenen 'eten het koekje op' en geven dan het systeem de schuld, of iemand anders die iets deed waardoor zij deden wat ze deden. Adam zei toen hij geconfronteerd werd, in Genesis 3:12: "De vrouw die U mij gegeven hebt, heeft mij de vrucht gegeven en ik heb ervan gegeten." Adam probeerde Eva en de Heer als medeverantwoordelijken voor zijn zonde aan te wijzen. Hij had gewoon moeten toegeven dat hij een vrije wil had en dat hij gegeten had. Wij moeten eenvoudigweg toegeven: "Ik heb van het koekje gegeten". Die verootmoediging van jezelf, zelfs als je weet dat anderen ertoe hebben bijgedragen dat je het koekje at, is een hogere weg.

Liefde is Gods hogere weg, maar brengt het risico met zich mee gekwetst te worden. Hoe vaak heb je niet gedacht dat je vriendschap met 'kerkmensen' belangrijker was dan kerkbezoek, om na je vertrek uit de gemeente te ontdekken dat ze alle contact verbraken? Toch wandelde je in Zijn hogere wegen, en betaalde je de prijs.

Koninkrijkswaarden zijn Zijn hogere wegen en gedachten
Zijn hogere wegen van eerlijkheid en transparantie kunnen betekenen dat je dat moeilijke telefoontje moet plegen naar de credit card maatschappij waar je een betalingsachterstand hebt - door de angst heen gaan - vertrouwend dat de Vader een voorziening heeft en gunst en een plan als je dat telefoontje pleegt. Dat plan kan zijn om de creditcard te schrappen en binnen je mogelijkheden te gaan leven; als je dat doet zal het zich openbaren als wijsheid, als je geen schulden meer hebt.

Jezus zei in Mattheüs 25:31-46 dat wanneer Hij komt en Zijn koninkrijk instelt, Hij de volken zal scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt. Degenen aan 'Zijn' kant zullen degenen zijn die Zijn broeders water, kleding, voedsel en gastvrijheid gaven, en die zieken en gevangenen bezochten (in die dagen waren mensen in de gevangenis afhankelijk van familie en vrienden voor voedsel en kleding).

Je moet relaties hebben met mensen om die situaties te kennen die Jezus beschreef. Kijk eens naar je leven nu, heb je echte relaties? Ben je betrokken bij mensen die je kent, om hen door het leven te helpen?

Toen Petrus en Johannes in Handelingen 4 door de autoriteiten werden vrijgelaten, staat er in vers 23: "En toen zij waren vrijgelaten, gingen zij naar hun eigen volk..." Heb jij een 'volk' waar je naar toe kunt gaan?

Zijn hogere wegen zijn niet de hogere wegen van de wereld. Ze zijn meestal niet opzichtig. Ze vestigen niet de aandacht op jou of op Hem. Hij is zachtmoedig en nederig van hart. Leer van Hem zoals Hij zei. Leer nederigheid, zachtmoedigheid. Dat is waar je leert. Zijn wegen zijn normaal, alledaags, wandelen in liefde en zoeken om goed te doen.

Zijn koninkrijkswetten zijn het waarderen van een beker water voor een kind. Een broeder of zuster in de Heer helpen met voedsel en kleding en onderdak. De Grote Opdracht is "anderen te leren in acht

te nemen wat Ik jou gezegd heb" - het betekent dat ze dicht genoeg bij je moeten zijn om te zien hoe je Gods wegen in je eigen leven implementeert.

Wanneer iemand in zijn hart besluit dat het hem niet kan schelen of hij door mensen gezien wordt, maar dat hij door God gezien wil worden, dan zal hij nederig en transparant door dit leven gaan, in Zijn hogere wegen en met Zijn hogere gedachten.

Naarmate de wereld steeds duisterder wordt, zullen hun wegen van afgunst, twist, verdeeldheid, moorden, hekserij, seksuele zonden en perversies, en andere zonden die in Galaten 5:19-21 worden opgesomd als werken van het vlees, meer op de voorgrond treden in de cultuur en maatschappij. Daarentegen zullen zij die wandelen in de hogere wegen van de Vader van liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing, een leven weerspiegelen met tegenovergestelde waarden en resultaten.

Er zullen mensen naar ons toe komen die ons vragen waarom wij zo vredig zijn, waarom ons leven zo ordelijk lijkt en dat van hen niet? Aan de ene kant heb je mensen die in toenemende mate afhankelijk zullen zijn van de overheid voor dingen die Jezus leerde dat we met elkaar moeten delen - zorg voor elkaar als we samen door het leven gaan. Wanneer de overheid faalt.

Wanneer bureaucratische systemen verstopt raken en tot stilstand komen, zullen velen beseffen dat ze alleen zijn en niemand in hun leven hebben om hen te helpen. En dan zullen ze hun christelijke buurman zien, hun christelijke collega, hun christelijke familielid, en dan zullen ze naar je toe komen voor hulp.

De eerste gemeente verzadigde het uitgestrekte Romeinse Rijk niet in de loop van 300 jaar door grote evangelisatie bijeenkomsten te houden, of 'nodig een vriend uit naar de kerk' zondagen. Ze ontmoetten elkaar thuis, evangeliseerden onder familie, vrienden, buren en collega's. Ze waren om de beurt gastheer, leidden om de beurt, en wandelden door het leven met die groep mensen. Toen zij een huis ontgroeiden, omdat allen die konden, gewend waren gastheer te zijn en allen om de beurt leiding gaven, vermenigvuldigden zij zich eenvoudigweg om onder elkaar te gaan rouleren; van onderaf het Rijk vullend, van gezin tot gezin, van huis tot huis. Net als in Handelingen 4 hadden zij geen noden in hun leven, omdat zij ervoor zorgden dat in hun midden in alle basisbehoeften werd voorzien.

De typische Romein was voor zijn levensonderhoud afhankelijk van het systeem, zelfs voor brood dat door de overheid werd uitgedeeld. (Bekend als Cura Annonae naar de godin Annona, het was het uitdelen van gratis graan en later gratis brood door de overheid)

De dagen komen dat het verschil tussen hen die leven in de werken van het vlees duidelijk anders zal zijn dan van hen die wandelen in de hogere wegen van de vrucht van de geest. Er komen dagen dat mensen die buiten de Bijbelse christelijke cultuur staan, diegenen zullen zien die leven in de hogere wegen van Gods relaties en koninkrijkscultuur, en hoe in hun behoeften wordt voorzien, hoe zij vrede hebben, hoe zij welvarend zijn - en zij zullen willen weten hoe zij deze Jezus kunnen hebben.

"Laat de goddeloze zijn wegen en zijn gedachten verlaten en terugkeren tot de Heer, die overvloedig vergeeft. Want mijn wegen zijn niet uw wegen, noch uw gedachten mijn gedachten, zegt de Heer." "Hij maakte zijn wegen bekend aan Mozes, zijn daden aan de kinderen van Israël." "Geloof, hoop, liefde. De grootste van deze is liefde."

Behoor niet tot degenen die voortdurend op zoek zijn naar een van Zijn 'daden' (wonderen) in je leven, van wonder tot wonder levend. Ken Zijn wegen, en wonderen zullen zo normaal worden, de ordening van je stappen zo door God beheerst, je zult een constante dagelijkse gemeenschap met Hem hebben en de zekerheid van Zijn diepe en totale betrokkenheid in je leven.

Volgende week een nieuw onderwerp. Tot dan,
zegen!
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com